

NYILATKOZAT

A Magyar Dinamikus Lövészsport Szövetség elnöksége, a tegnapi (2010.03.08), az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium épületében, a polgári fegyvertartás jogszabályainak módosítása tárgyában lezajlott egyeztető értekezleten elhangzottak kapcsán a következő nyilatkozatot teszi.

Az igazságügyi kormányzat a 2009 november 26-i pécsi egyetemen történt emberéletet is kioltó bűncselekmény ürügyén meg kívánja változtatni a fegyvertartás jogszabályi háttérét, amelynek tervezetében a következő, rendkívül aggályos pontok találhatók.

A) Az igazságügyi kormányzat 3 éves egyesületi tagság meglétéhez kívánja kötni a fegyvertartási engedély kiadását, de csak sportlövők esetében, és visszaható hatállyal. Tehát a két éve versenyző, Európa-bajnoki bronzérmes versenyző sem tárolhatja ezentúl otthon a saját tulajdonú fegyverét. Azon, hogy a tervezett változtatás álláspontunk szerint több ponton is sérti az alkotmány tulajdonról való önrendelkezés és társadalmi csoport elleni diszkrimináció tilalmát, már sajnos – ismerve a magyar jogalkotást – meg sem lepődünk. Viszont megkérdőjelezzük a rendelkezés szakszerűségét az alábbi életszerű példák bemutatásával.

1. Adott egy országgyűlési képviselő, vagy egy államigazgatásban dolgozó felsővezető vagy egy magas beosztású rendőrtiszt, több éve tartott saját önvédelmi fegyverrel és közel húsz éves vadászati múlttal, természetesen a vadászathoz szükséges otthon tárolt fegyverekkel. Fent említett állampolgár egy évvel ezelőtt elkezdett versenyszerűen sportegyesületben sportolni. A tervezett jogszabály hatályba lépése esetén ő – mint a „társadalomra veszélyes ember” – a SPORT-célből tartott fegyvereit nem tárolhatja otthon a többi fegyverével együtt még két teljes évig.
2. Adott egy 18 és fél éves, nagyon jó anyagi körülményekkel rendelkező családból származó fiatalember, aki a sikeres vadászvizsga letétele után kiváltja a vadászjegyet, és vadásztársasági tagság nélkül, tehát lényegében szakmai felügyelet mellőzésével, otthoni tartás mellett vásárolhat 30 db igen nagy teljesítményű vadászfegyvert.

A példák önmagukért beszélnek. A sportszövetségek vállalták/vállalják, hogy a saját szervezeti szabályzatukban rögzítik, hogy minimum egy éves versenyzői múlt nélkül nem adnak saját fegyver vásárlásához szövetségi ajánlást, ami eddig is feltétele volt a tartási engedély kiváltásának. Megjegyezzük, hogy a múltban sem nagyon fordult elő ilyen. A 3 évnyi korlátozás teljes mértékben ellehetetleníti a teljes lövészsportot, ráadásul semmit nem old meg, mert a versenyző az otthontartás tilalma mellett hosszú ideig és hosszú úton birtokolhatja a fegyvert. (Gondoljunk például arra, hogy egy nyíregyházi sportoló Zalaegerszegre megy versenyre) Ezen jogszabálypont megváltoztatását – figyelemmel az egy éves szövetségi korlátozással – a sportért felelős önkormányzati minisztérium elvi egyetértésével – nem támogatjuk.

B) Sokkal nagyobb, a teljes nemzetgazdaságra ható problémát jelent a tervezet egy másik pontja. A fegyverek szállításának kérdése. Az igazságügy minisztérium államtitkára a szállítás kérdésében még az érveket sem volt hajlandó meghallgatni, nem hogy kompromisszumot kötni. Az eddigi szabályozás szerint a fegyver szállítása során biztosítani kellett, hogy illetéktelen ne juthasson a fegyverhez. Az eddigi jól működő szabályt az IRM a következőre akarja megváltoztatni: a szállítás során a fegyver nem kerülhet ki a sportlövő vagy a vadász felügyelete alól. A látszólag kis változtatás beláthatatlan problémákat okoz.

1. Kriminálisztikai kockázat. Mivel a fegyver, vagy sok esetben a fegyverek valamint lőszer nem kerülhetnek ki a tulajdonos felügyelete alól, bárhova megy be a vadász vagy sportlövő a szállítás időtartama alatt, az összes fegyvert és lőszer magával kell vinnie. Toalettbe, benzinkút pénztárához, élelmiszerboltba, étterembe, ad abszurdum bankba. Eddig a gépjárművek csomagterében rejtve voltak ezek a fegyverek, az új szabályozás szerint az egész környezetnek nyilvánvaló lesz, mit is szállít az emberünk. Valószínűleg nem sok idő kell hozzá, hogy egy ilyen alkalom során rablással, akár emberölés árán is bűnözők meg akarják szerezni a fegyvereket, lőszerket akár az adott helyszínen, akár a későbbi áldozatot követve valamelyik elhagyott helyen végrehajtva a támadást. Biztos, hogy ez a társadalom érdeke? Bűnöző csoportokat fegyverhez juttatni, vadászokat/sportolókat életveszélyes kockázatnak kitenni? És mivel a magyar jogszabályok a külföldön tartózkodó magyar állampolgárok számára is

kötelezőek, kíváncsiak lennénk mondjuk egy München melletti benzinkutas arcára és a későbbi következményekre, ha a tankolás végén a vadász kinyitja a csomagtartót, elővesz négy puskát – természetesen tokban – valamint néhány száz lőszert (ugyanis nem kerülhetnek ki a felügyelete alól) és bemegy fizetni a kasszához. Vagy a pincér arcára ugyan ezen okból egy berlini étteremben.

2. A tervezett szabályozás lehetetlenné teszi minden lövészettel kapcsolatos nemzetközi verseny rendezését. Mivel a jogszabályok a Magyarországon tartózkodó külföldi állampolgárokra is vonatkoznak, ők sem hagyhatják a felügyeletük nélkül fegyvereiket. Tehát a versenyzéssel egybekötött turizmusnak vége, mivel a fegyverük nélkül be sem ülhetnek egyetlen étterembe sem, ahol a fegyver szállítása miatt egy pohár bort sem fogyaszthatnak el. Kizárólag az otthonról hozott szendvicset eszegethetik meg a szállásukon, a fegyverek mellett üldögélve. Természetesen belátható, hogy a fentebb említett okok miatt magyar versenyző nem tud nemzetközi versenyen részt venni. Ez sportlövészeti turizmus végét jelenti, természetesen az Európai Unió többi polgárának értetlenkedése mellett.
3. A második pont analógiája szerint egyetlen külföldi vadász sem vehet részt magyar vadászaton, hacsak be nem vállalja a folyamatos fegyver- és lőszercipelés kényelmetlenségét. Mivel ez nagyon költséges sport, és hogy a több ezer eurót hazánkban elkölteni kívánó külföldi sportvadász, aki nem tud egy jóízűt vacsorázni csak fegyverei társaságában, persze szigorúan alkoholfogyasztás nélkül, nyilván inkább másik országot választ. Persze csak ha az akár több tízezer eurós fegyverét el nem helyezi a városi rendőrkapitányság igazgatásrendészetén, akik ezen túl három műszakban, folyamatos nyitva-tartásban lesznek kénytelenek dolgozni. Ugyan ezen okokból magyar vadászok sem mehetnek külföldre. A tervezet tehát tönkreteszi az egyik legsikeresebb mezőgazdasági ágazatot, hiszen a külföldi vadászoktól befolyó bevétel nélkül a vadásztársaságok többsége valószínűsíthetően tönkremegy. És mindezt azért, mert harminc év alatt 2 (azaz kettő) – egyébként orvosi problémával küszködő, jogszerűen fegyvert nem tartható - sportlövő bűncselekményt követett el, nem említve ez egyéb jogcímen tartott fegyverekkel elkövetett – néhány – bűncselekményt. Viszont a Rendőrség statisztika szerinti **128822** fegyvertartó **nem** követett el semmilyen jogsértés.

Úgy érezzük, hogy az amúgy is agyonfenyegetett polgári fegyvertartókat – hiszen csak őket tilthatják el a hatóságok két évre a szabadidős tevékenységüktől kizárólag azért, mert otthon felejtették a személyi igazolványukat – nem indokolt – a Benes dekrétumokhoz hasonlóan – kollektív bűnösséggel megvádolni. Nagyon reméljük, hogy a jogszabály-módosító tervezet fent említett hiányosságai kizárólag az IRM – sajnos az utóbbi időszakra jellemző – hozzá nem értő, kapkodó, átgondolatlan jogszabály-előkészítésének tudható be, semmint egy tudatos – a legyőzött visszavonuló hadsereg értelem nélküli szándékos pusztításának módszere szerint eljáró –, a sportlövészetet szisztematikusan megsemmisíteni szándékozó intézkedéssorozat egy lépésének.

Kérjük a Magyar Köztársaság Kormányát, hogy józan gondolkodással történő mérlegelés után a polgári fegyvertartás módosítására vonatkozó tervezet fentiekben említett pontjait a taglalt hatások miatt eredeti formájukban ne fogadja el !

Debrecen 2010. március 9.

az MDLSZ elnöksége